

ГЛАВА ДЕСЯТА.

Междумѣшія.

145. *Междумѣшія* сѣх нескланяемы рѣчи, кои-то ся вмѣтатъ (вставятъ) между другы рѣчи за да покажѣтъ неволно, ненадѣйно усѣщаніе отъ нѣкоѣх силъ душевнѣх страсть; катѣ: *ахъ! охъ!*

146. По-употрѣбительни междумѣтія сѣх:

Бе! (гей) за да ся покаже удивлѣніе.

Ахъ! охъ! тяжко! горко, оле, оле! за да ся покаже скръбъ и страхъ.

Хо-хо-хо! за радость

Ха-ха, хи-хи! за смѣхъ

Хей! за выканіе

На!, ешо! за показваніе и пр.

Леле и Ле (лїо), кое-то ся употрѣблява слѣдъ зв. падежъ и

Варе!

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЯТА.

Производство на рѣчи-шы.

147. У всякъ рѣчь има еднѣ чясть, коя-то ся не мѣнява, а крайна-та ѣ чясть може да ся измѣнява на различни образы, та да прави да показва рѣчь-та различни отношенія и значенія. Неизмѣняема-та чясть е *корень* па рѣчь-тѣ, а измѣняема-та ся наричя *окончаніе*. Така у рѣчи: *Българинъ, Българія, Българщина, българъ, българѣ* ся неизмѣняема-та чясть